

DE VERLORE BOOT.

Sabrina coolen

DE ZOEKTOCHT

Sam's vader was een trotse zeevisser en zijn moeder bracht de vis met zorg naar de markt om te verkopen. Nu, vele jaren later, heeft hij enkel nog zijn broer Lars, aangezien beide ouders zijn overleden. Lars heeft een carrière in de luchtmacht, terwijl Sam trouw bleef aan het beroep van visser.

Op een zonnige middag staat Lars, samen met zijn dochtertje Elly, te wachten in de haven. Wanneer Elly Sam's boot door de golven ziet varen, begint ze dolenthousiast te springen en roept ze uit: "Daar is hij!" Terwijl Sam aanmeert, voelt hij meteen de warmte van thuiskomen. Elly rent naar de boot toe, maar Sam springt nog net op tijd van boord om haar vast te grijpen voordat ze per ongeluk in het water valt. Lars neemt haar onmiddellijk over en waarschuwt haar streng: "Elly, je mag niet zomaar naar de boot rennen. Als je in het water valt en onder de boot terechtkomt, kan dat gevaarlijk zijn."

Elly antwoordt met een onschuldige glimlach: "Oom Sam heeft mij toch opgevangen?"

Sam kijkt op en ziet Nina vanuit de verte naderen. Een moment lijkt hij te twijfelen, maar voordat ze dichterbij komt, stapt hij snel in de auto met Lars en Elly. Thuis aangekomen, vult de geur van vers gekookt eten de

woonkamer, waar Emily druk in de keuken bezig is. Terwijl Lars met een glas drinken ontspant, helpt Sam met het tafeldekken. Tijdens het avondmaal breekt Lars de stilte en vraagt hem met een nieuwsgierige blik: "Waarom reed je weg toen Nina kwam?"

"Het is omdat ik de laatste keer dat ik haar sprak, ruzie met haar had," antwoordt Sam terwijl hij ongemakkelijk zijn vork neerlegt. Emily kijkt op van haar bord en zegt: "Maar jullie zouden toch trouwen?"

“Dat was wel het plan, maar ik begin te twijfelen of het wel een goede keuze is. Ik vaar immers al met de boot sinds voordat ik haar kende, toch?” reageert Sam. Op dat moment hoort hij het geluid van Nina’s auto die voor de deur stopt. In een haast om naar boven te rennen, mist hij de eerste trede van de trap en valt hij uitgerekend op

Elly's speelmat. Elly barst in lachen uit terwijl Sam zich snel een weg naar boven probeert te banen.

Wanneer Emily de deur opent, stapt Nina zonder aarzeling naar binnen. "Waar is hij?" vraagt ze scherp.

"Nergens hier in de buurt," reageert Emily kalm. Zodra Nina weer vertrekt, komt Sam voorzichtig de trap af. Hij werpt een blik uit het raam, maar Nina heeft hem gezien en keert resoluut terug naar binnen. "Ik heb je toch gezegd dat ik niets meer met je wil?" zegt Sam met een grijns.

“Dus je kiest die stomme boot boven mij?” sneert Nina.

Lars mengt zich in het gesprek en zegt ferm: “Die ‘stomme’ boot was van onze vader en is nu een belangrijk deel van Sam’s leven. Toon wat meer respect voor wat hij doet.” Furieus gooit Nina haar ring op de grond. Zonder tranen, maar met een razend rood gezicht, spuugt ze woedend in Sam’s gezicht voordat ze definitief verdwijnt.

Twee dagen later, terug op zee, krijgt Sam een oproep van Lars via de radio. "Er is een melding over een vermiste boot in jouw buurt. Kun je een kijkje nemen? Maar wees voorzichtig." Sam volgt de aanwijzingen en vindt enkel wat brokstukken die als een spoor over het water liggen. Uren later komt hij in een hevige storm terecht en verliest hij alle radiocontact met Lars.

Lars zit ondertussen moedeloos in de zetel en tikt nerveus op de leuning terwijl hij het nieuws volgt. Emily, geërgerd door het geluid, zegt: "Kun je ophouden?"

"Sorry, ik maak me gewoon zorgen om Sam," antwoordt Lars.

"Ik ook. Bovendien had je hem niet moeten sturen. Hij is een visser, hier niet op getraind," werpt Emily tegen. Lars springt kwaad op en rijdt naar de haven, maar de storm is zo intens dat hij de auto niet kan verlaten. Verslagen rijdt hij vervolgens naar de

kazerne, waar hij Serge aantreft in de slaapruimte. "Wat doe jij hier? Heb je niet vrij?" vraagt Serge verbaasd.

"Ruzie met Emily. Ik slaap hier vannacht," mompelt Lars.

"Maak je geen zorgen. Sam is een ervaren visser. Het komt vast goed," probeert Serge hem gerust te stellen.

De volgende ochtend arriveert Emily bij de school, maar Elly zit somber op een bankje. Emily kijkt naar de lucht wanneer Mira, Elly's juf, samen met twee collega's naar haar toeloopt. Mira

hurkt naast Elly en zegt: "Normaal ben je altijd zo vrolijk."

Emily antwoordt met betraande ogen: "Sam is vermist."

Verbaasd kijkt Mira op. "Hoezo vermist?"

Emily haalt haar schouders op en zegt snikkend: "Tot straks." Terwijl Elly de

speelplaats oploopt omdat de bel gaat, verdwijnen alle kinderen naar binnen.

Sam staat aan de rand van een eiland, met zijn boot vast op het zand geduwd door woeste golven. Hij verzamelt grote bladeren om een afdak te maken, maar schrikt op bij een geritsel in de struiken. Bang voor slangen of andere dieren, werkt hij snel verder terwijl het zweet van zijn voorhoofd druipt. Nadat hij zijn schoenen heeft uitgetrokken, loopt hij naar de boot en keert terug met een zak vol eten. Tot zijn verbazing liggen zijn schoenen niet waar hij ze had gelaten, en naast de schoenen ziet hij kleine voetafdrukken in het zand.

Nieuwsgierig pakt Sam een broodje kaas en legt het op een doekje naast zijn schoenen. "Wie je ook bent, pak maar. Ik doe je niets," zegt hij zachtjes, terwijl hij beweging achter de struiken opmerkt. Voorzichtig komt een jonge jongen tevoorschijn en pakt het broodje. Zodra Sam opstaat, rent de jongen echter terug naar de struiken. Sam laat een busje fruitsap uit zijn zak zien en gooit het voorzichtig

In de richting van de jongen.
Langzaam komt de jongen weer tevoorschijn en gaat naast Sam zitten.

Terwijl hij zich comfortabel nestelt,
vraagt hij: "Is dat jouw boot?"

"Ja," antwoordt Sam. "Hoe ben jij hier
terechtgekomen?"

De jongen, die zich voorstelt als
Samuel, vertelt dat hij van een groot
schip is gevallen en hier alleen wakker
werd. Sam voelt meteen medelijden en
denkt aan zijn nichtje Elly. Hij legt zijn
jas over Samuel heen, die prompt in
slaap valt. Later ontdekt Sam
wrakstukken van een schip bij zijn
boot en vreest het ergste. Wanneer de
ochtend aanbreekt, ziet hij Samuel aan
het roer van de boot draaien. Samen
improviseren ze een vislijn en vangen

ze een visje, dat ze op een zelfgemaakt vuurtje bereiden. Hun rust wordt verstoord door het geluid van een helikopter, waarop ze luid beginnen te zwaaien. Niet veel later daalt Lars via een touw neer en omhelst Sam opgelucht. Maar wanneer Sam voorstelt om Samuel aan Lars vast te binden, raakt de jongen in paniek. Uiteindelijk worden ze samen naar boven gehesen, met Samuel's vertrouwen in Sam intact. Tijdens de vlucht legt Sam aan Lars uit wie Samuel is en wat er met het schip is gebeurd. Lars vertelt schoorvoetend dat ze het gezonken schip hebben gevonden, met Samuel's ouders levenloos in de scheepshut. Wanneer Samuel vraagt of zijn ouders nog te zien zijn, wijst Sam naar de lucht en vertelt hij troostend dat ze daar altijd naar hem kijken.

Thuis bij Lars en Emily bloeit Samuel al snel op terwijl hij speelt met Elly. Emily vraagt Sam wat hij van plan is met de jongen, waarop Sam besluit hem te adopteren. Enkele weken later wonen Sam en Samuel samen, en ze genieten van hun nieuwe leven. Op een dag staat echter Nina onaangekondigd voor de deur. Ze behandelt Samuel ruw en maakt opmerkingen over Sam's toewijding aan zijn boot. Maar Sam verdedigt zijn zoon fel en dwingt Nina te vertrekken.

Die avond leest Sam een verhaaltje voor aan Samuel en voelt hij de

verandering in zijn leven. Van een eenzame visser op zee, naar een vaderfiguur die leert wat het betekent om voor iemand anders te zorgen. De volgende ochtend, bij Samuel's eerste schooldag, laat de jongen duidelijk merken dat hij niet van Sam's zijde wil wijken. Een nieuw hoofdstuk begint voor hen beiden.

De juf op de speelplaats probeert Samuel uit Sam's armen te nemen, maar Samuel reageert fel en bijt huilend in haar hand. "Ik wil niet," roept hij. Sam, radeloos, zet zich met Samuel op een bankje. Terwijl hij

Samuel probeert te kalmeren, komt een andere juf op hen af. Haar warme glimlach en vriendelijke uitstraling trekken meteen Sam's aandacht. Hij groet haar beleefd.

De juf hurkt bij Samuel neer en zegt met een zachte stem: "Zo, jij moet de nieuwe in mijn klas zijn?" Samuel staart naar haar haren en mompelt: "Je haren lijken op een donut." Laura, zoals de juf heet, lacht luid en kijkt kort naar Sam. Voor het eerst voelt

Ze een onverklaarbare aantrekkingskracht. Schuddend met haar hoofd richt ze zich weer tot Samuel. "Weet je," zegt ze, "er zit een echte donut in mijn brooddoos. Als je met mij meegaat, mag je die hebben. En dan komt jouw papa je straks ophalen."

Samuel geeft Sam een dikke knuffel en speelt even met de vlecht in zijn haar voordat hij, met een gerust hart, samen met Laura de schooldeur binnen wandelt. Later die middag, wanneer de lessen afgelopen zijn, zitten Laura en Samuel op een bankje te wachten. Enkele minuten later rent Sam de speelplaats op, lichtelijk buiten adem. "Sorry, ik had een sollicitatiegesprek."

Het spijt me dat ik te laat ben." Laura glimlacht nerveus en kijkt naar Sam, terwijl haar hart sneller lijkt te kloppen. "Zolang het geen gewoonte wordt, is het niet erg," zegt ze met een speelse blik.

Sam tilt Samuel op, maar de kleine jongen spartelt tegen. "Ik wil nog even spelen," roept hij enthousiast. Laura observeert hoe Sam met zijn zoon omgaat en voelt zich nog meer geïntrigeerd. "Laat hem nog maar even spelen," zegt ze zacht, terwijl ze nerveus op haar lip bijt. Zodra Samuel buiten gehoorsafstand is, vraagt Laura voorzichtig: "Waar is zijn moeder eigenlijk? Ik heb haar nog niet gezien."

Sam zucht en gaat naast haar zitten.
"Ze is overleden," zegt hij stilletjes.
Terwijl Laura begripvol naar hem kijkt,
probeert Sam de emotie te verbergen
door naar de tekeningen aan het raam
te wijzen. "Heeft Samuel die boot
getekend?" vraagt hij. Laura is zó
afgeleid door het staren naar Sam dat
ze de vraag amper registreert. Pas
wanneer Samuel naar hen terug rent,
schrikt ze op. "Nu wil ik naar huis,"
zegt Samuel vrolijk. Laura staat op,
haar wangen lichtroze van schaamte.
"Kom je morgen terug?"

Vraagt ze hoopvol. Samuel geeft haar een zoen op haar wang en huppelt naar de poort. "Sam, kom je nog?" roept hij ongeduldig.

Later, terwijl Laura met haar zus Esther op een terras zit, kan ze haar gedachten niet losmaken van Samuel en vooral van zijn vader. Ze probeert het gesprek te ontwijken, maar Esther merkt haar dromerige blik op. "Aan wie zit jij te denken?" vraagt ze uitdagend. Laura wuift het weg, maar haar glimlach verradt haar. Even later, terwijl ze door de stad lopen, ziet Laura Sam met Emily bij een kledingwinkel voor kinderen. Laura blijft ongemerkt staan en hoort hen praten over Samuel. Wat ze hoort,